

Pamflet sobre política valenciana

Vicent Álvarez

Manuel Alcaraz, professor alacantí, tanmateix, altre jubilat per voluntat de la política, ens emplaça a una sèrie de reflexions sobre la dreta i l'esquerra valenciana al seu darrer llibre, partint de com cal respondre a la pregunta per què continua guanyant la dreta en un país que es considerava d'esquerra, i en quina situació es troba el conjunt de l'esquerra, incloent-ne al Bloc, davant de l'hegemonia del conservadorisme que representa a hores d'ara el PP, revestit, entre altres coses, d'una aparença innovadora. Aquest llibre, 'De l'èxit a la crisi, pamflet sobre política Valenciana', ens aporta moltes consideracions útils per a la reflexió, de vegades amb molta carrega crítica, i és que com Alcaraz ens confessa ens agradaria tornar a votar esquerra, o esquerres, amb entusiasme.

L'èxit de la dreta valenciana es deu tant per haver obert un tipus de model econòmic de resultats a curt termini, així, com a "l'absència de respostes vàlides per part de l'esquerra... la qual és incapaç de llegir el que esdevé al País Valencià". Certament, estem davant d'una pedagogia -la del PP- fàcil i grollera, basada en donar tranquil·litat a la gent, en la permanent exaltació, i en l'espectacle permanent. Òbviament, amb el model econòmic depredador a hores d'ara en crisi.

I què dir de l'ètica? Tenim una corrupció evident, malgrat això, però, la perspectiva de que siguen les urnes les que acaben amb aquesta no és una molt probable, puix una cosa "és denunciar implacablement cada cas de corrupció que afecte al PP i perseguir-lo fins a les últimes conseqüències, i altra es pensar que així es derrotarà al PP", puix "hui, cal quelcom més: cal que l'acció política de govern i oposició ofereisca practiques de contrast que generen perspectiva". Es tractaria, doncs, de crear una diferència en tot, en el model, en l'ètica..., cosa que no s'ha fet segons l'autor, opinió que modestament jo també compartiria.

El pamflet pot resultar una referència per a la renovació, per corregir trajectòries, per anar generant propostes alternatives, com seria la d'un

valencianisme sostenible, formulació que al meu parer caldria desenvolupar més, aprofitem l'avinentesa per invitar l'autor a fer-ho. Tal vegada una part de l'esquerra, aquella que es manté articulada al voltant de postfusterianisme, podria trobar estímuls i noves propostes.

Un llibre important, diguem necessari. Enmig de tanta confusió interessada, des de el compromís amb els valors i desitjos de canvi, i tanmateix, de cert desencís envers la política, o en la capacitat de donar-li la volta a la situació, la revisió i la crítica no deu faltar.